

nondum illuxerat dies, et missarum solempnia sunt celebrata. Post missam commendatio, deinde luctus et rugitus ineffabilis sororum et omnium ibi remanentium, cum uiderent corpus sui cari auferri et Syloam deferri.

Erat tunc dominica Inuocavit me ¹⁾, nosque sublato corpore descendimus in Nathseraz, ubi missam interim popularem cantabat quidam sacerdos nomine Radozlaus, qui animam eius populo commendans dicebat, quod ipsi magis indigerent ab eo commendari, quam ut eum commendarent domno. Postea profecti cepto itinere in media fere uia obuiam habuimus multitudinem copiosam clericorum et conuersorum Siloensium, extinctum patrem flentium, dolentium, deducentium usque ad illum locum, ubi communem resurrectionem expectat. Interea transitus eius domno Heinrico, venerabili Pragensi episcopo, nunciatur, quique mandauit, ut nequaquam eo absente sepeliretur, quod et factum est. Nam uenit feria quarta ²⁾, et quinta eum sepeliuit, portans propriis humeris uenerabilem glebam cum Theobaldo, glorioso duce, collaborantibus quatuor abbatibus, quos tunc affuisse recorder. Affuit autem ibidem magna multitudo nobilium et ignobilium uirorum, pariter et mulierum, sanctum funus cum planctu prosequentium, cui planctui non uidi similem in diebus meis. His ita peractis reuersi sunt unusquisque in sua, spiritu eius et anima in sua receptis. — Dormiuit autem uenerabilis dei famulus abbas Gotscalcus anno etatis suae sexagesimo octauo, sacerdotii quadragesimo, cum rexisset Syloensem ecclesiam pastor et abbas triginta quinque annis et mense uno, sub Friderico, imperatore Romanorum, et Friderico, duce Boemorum, sub Heinrico Pragensi et Pilgerimo Olomucensi episcopis, anno ab incarnatione domni nostri Jesu Christi MCLXXXIII, cuius regni non erit finis in secula seculorum, amen. Successit autem eidem in regimine Syloensis ecclesie domnus Otto custos, qui fauente sibi occasione temporis et aduentu memorati antistitis statim in domo sua pastorem suscepit uirgam, consecratus in abbatem VI Kal. Martii, hoc est in die Mathie apostoli ³⁾.

ných, když viděli tělo svého miláčka zdvihati ¹¹⁸⁴ a do Želiva odnáseti.

Bylaf tehďáz neděle, o níž se zpívá: Inuocavit me, a my vyzvednuvše tělo kráčeli jsme do Načeradce, kdež mši zatím obecnou zpíval jakýs kněz jmenem Radoslav, který duši jeho lidu poroučeje pravil, že by oni spíše potřebovali, aby se za ně orodoval, než aby oni modlili se za něho k pánu. Poté jdouce dále cestou téměř u prostřed cesty potkali jsme zastup nepřehledný kleriků a konvršů želivských, kteří pak mrtvého otce oplakávajíce a litujíce, provázeli až k onomu místu, kdež obecného vzkříšení očekává. Zatím úmrtí jeho panu Jindřichovi, ctihodnému pražskému biskupovi, jest oznámeno, a týž poručil, aby žádným způsobem v jeho nepřítomnosti nebyl pohřben, což se také stalo. Neboť přišel ve středu a ve čtvrtek jej pohřbil, nesa na vlastních bedrách ctihodnou schránku s Děpoltem slavným knížetem za pomoci čtyř opatů, na něž že přítomni byli se pamatují. Byloť pak tam veliké množství urozených i obecných mužů, jakož i žen, za velebným průvodem s nařikáním kráčejeících, kterémužto nářku neviděl jsem podobného za dní svých. Po skončení toho vracel se každý domů, mysl jeho i ducha s sebou bera. — Usnulť pak ctihodný boží sluha opat Gotšalk v létě věku svého šedesátém osmém, kněžství čtyřicátém, spravovav Želivský kostel co pastýř a opat za třicet pět let a měsíc jeden, za Fridricha, císaře římského, a Fridricha, knížete českého, za Jindřicha pražského a Pelhřima olomúckého biskupa, léta od vtělení pána našeho Ježíše Krista 1184, jehož království nebude konce na věky věkův. Amen. Následoval pak po něm ve správě Želivského kostela pan Ota, kustos, jenž uživ příhodné chvíle a přítomnosti zmíněného biskupa ihned v domě svém pastýřskou přijal hůl, vysvěcen byv na opata dne 25 Února, to jest v den Matěje apoštola.

¹⁾ 19 Ún. 1184. — ²⁾ 22 Ún. — ³⁾ [24 Ún. Dle toho slavival se tenkrate svátek sv. Matěje v přestupném létě dne 24 Ún. a ne jako později dne 25 Ún.]

to je omyle - VI Kal. Mart. je v r. 1184-25. února, a to by den Matěje apoš., byla to sobota. 66 Omyle je u Jarloche možnost, nářky má st. 506 - možiti mělyte sobota modlite!*